

Latvijas kīkbokseriem sešas zelta medaļas

Eiropas amatieru čempionāts

Vilnis ŠKUTĀNS

Rīgas Sporta pili divas dienas risinājās WKA Eiropas amatieru čempionāts kīkboksā. Lieliski tajā startēja Latvijas sportisti, iegūstot sešas zelta godalgas. Par kontinenta čempioniem kļuva Andrejs Mališkins, Romans Rožoks, Elvis Mihailenko, Aleksejs Docenko, Vladimirs Zubriļins un Islams Čmurzijevs.

Bija paredzēts, ka Rīgā ieradīsies aptuveni 30 valstu pārstāvji, taču vairāku zemju sportistiem bija radušās problēmas ar Latvijas vīzām, citiem traucēja dažādi blakusapstākļi, tāpēc Eiropas čempionātā piedalījās 150 kīkbokseri no 16 valstīm.

MŪSĒJIE SANĒM SPECIĀLBALVAS

Labi šajos mačos startēja Latvijas sportisti, pierādot, ka iegūto medaļu klāstam iepriekšējā Eiropas čempionātā nav bijis gadījuma raksturs. Mūsējie tika pie sešiem čempionu tituliem, kā arī ieguva daudz sudraba un bronzas medaļu.

Svara kategorijā līdz 75,5 kg *full* kontakta disciplīnā ar lielisku sagatavotību izcēlās 1997. gada pasaules čempions Aleksejs Docenko, finālā pāris reizi nokdaunējot Borisu Karantu no Krievijas un izcīnot zelta medaļu. Šī cīņa tika atzīta par intelektuālāko turnīrā, un abi sāncenši saņēma balvas, kā arī katrs pa 500 dolāriem.

— Krievijas izlase tradicionāli ir spēcīga, viņu kīkbokserus pazīstu diezgan labi, taču šoreiz biju pārliecināts, ka vinnēšu, jo Karantu nebiju redzējis nevienu no iepriekšējiem turnīriem, un secināju, ka viņš ir jaunpienācējs, — pavēstīja **Aleksejs Docenko**. — Lai gan par saviem spēkiem biju pārliecināts, tomēr negaidīju, ka cīņa būs tik sīva.

— **No malas raugoties, šķita, ka grūti klājās tikai pirmajos divos raundos. Trešajā tavs pārsvars nebija apšaubāms.**

— Pēc nokdauna otrajā raundā noticēju saviem spēkiem, darbība kļuva daudz pārliecinošāka, jo zināju, ka tagad pārsvars manā pusē. Tādēļ trešajā raundā boksejos daudz mierīgāk un reizē arī efektīgāk.

— **Tātad čempionātam esi gatavojies visai nopietni, ja reiz tāds panākums?**

— Treniņnometnē pastrādāju cītīgi, vienīgi slimības vīruss, kas klaiņoja pa Rīgu, uz brīdi pieveica gandrīz visus izlases kandidātus, un tas nedaudz izsita no sliedēm. Taču izdevās laikus atkopties.

— **Kad nākamie lielie mači?**

— Augustā vēlos startēt pasaules čempionātā Dānijā *light* kontakta disciplīnā. Tā ir salīdzinoši vieglāka disciplīna, taču prasa lielāku tehnisko sagatavotību. Ceru arī tur vinnēt.

— **Šajā finālciņā vairāk palīdzēja fiziskie vai tehniskie dotumi?**

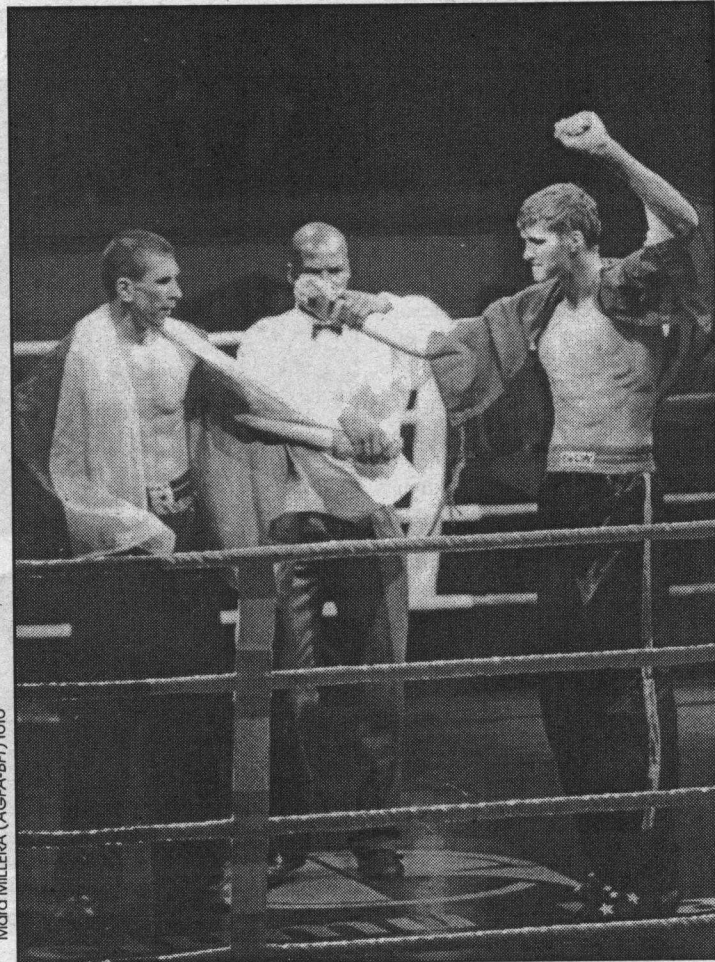
— Lielāku akcentu liku uz tehniskajām iespējām, kas sevi ietver akurātumu un koncentrētību. Uzmanīgi sekoju pretinieka darbībai, ievēroju, kādos brīžos viņš pārsteidzams ar spēcīgu sitienu, un savu panācu — nokdauns nostiprināja manu pārākumu.

Turnīra organizatori bija sagādājuši vēl vienu balvu. *Par cīņas gribu* kauss un 500 dolāri tika piešķirti Sandim Tomsonam.

PALĪDZĒJA SITIENI AR KĀJĀM

Svarā līdz 54 kg *full* disciplīnā lielisku uzvaru ar 3:0 pār Vorohovu no Krievijas finālā svinēja Vladimirs Zubriļins.

— Savu mērķi sasniedzu, tātad izlieto sviedru kilogrami treniņos sevi attaisnojuši, — sacīja **Vladimirs Zubriļins**. — Cīņa bija diezgan vienlīdzīga, taču tiešneši vienprātīgi man atdeva pārsvaru tādēļ, ka daudz vairāk situ ar kājām, un kīkboksā tas nav mazsvarīgi. Tā kā mans sāncensis bija klasiskā boksa pārstāvis, viņš visas cīņas laikā ar kāju izdarīja tikai dažus sitienus, un tas bija galvenais viņa zaudējuma cēlonis.

MICHA MILLERA (AGFA-BF) foto

● **Aleksejs Docenko (no labās), finālā uzvarot Krievijas kīkbokseri Karantu, kļuva par Eiropas čempionu *full* kontakta disciplīnā.**

— **Darbību ar kājām var uzskatīt par tavu trumpi?**

— Atkarībā no cīņu gaitas savu darbību dažādoju. Ja pretinieks labi strādā ar kājām, es vairāk paļaujos uz roku darbību, un otrādi. Abi elementi man vienlīdz labi sabalansēti.

— **Ko darīsi tagad pēc zelta medaļas iegūšanas?**

— Pāris nedēļu atslābināšos, galvenokārt jau no piedzīvotā nervu stresa, bet pēcāk atkal sāksu visu no gala, lai sagatavotos nākamajiem mačiem.

PIRMAJĀ ČEMPIONĀTĀ OTRĀ VIETA

Vairākiem Latvijas sportistiem finālā neizdevās pārvarēt sāncēšu pretestību, taču arī sudraba medaļu iegūšana ir liels panākums. Par šī kaluma godalgu īpaši priecājās Aigars Jānbergs, kurš pēc gada pārtraukuma atgriezies kīkboksā un startēja *full* disciplīnā svarā līdz 71,5 kg. Aigaru pārspēja Huseinovs no Krievijas.

— Otrās vietas iegūšana ir labs panākums, jo man šis bija pirmais Eiropas čempionāts, — teica **Aigars Jānbergs**. — Turklāt mana svara kategorija bija viena no visplašāk pārstāvētajām, tādēļ prieks, ka pie medaļas tiku sīvā cīņā. Pirms sacensībām vienam cilvēkam — neteikšu, kuram — biju apsolījis, ka bešā nepalikšu, un savu mērķi izdevās īstenot.

— Pirms nedēļas minēji, ka jāatbrīvojas no liekajiem kilogramiem, lai startētu vienu svara kategoriju zemāk. Svara dzīšana, kā redzams, gājusi labumā?

— Šis procedūras lietderība izpaudās priekšsacīkstēs, kad jau pirmajā minūtē ar redzamu pārsvaru uzvarēju angli, pēcāk trijos raundos arī Itālijas pārstāvi. Sāncensība ar itālieti man zināmā mērā traucēja rezultatīvi aizvadīt finālciņu, jo dabūju spēcīgus sitienus pa galvu, tādēļ pirms izšķirošās cīņas slikti jutos — reizēm "peldēju". Taču neko darīt, uzvar stiprākais.

— **Huseinovam tiesneši uzvaru piešķīra pamatoti?**

— Protams, jo objektīvi viņš bija spēcīgāks. Grūti pat pateikt, kādos elementos izpaudās Huseinova pārsvars, taču jutu, ka šādā pussatricinājuma stāvoklī man viņu neuzvarēt.

PIEREDZĒJIS IESĀCĒJS

Komandas vadība pamatoti cerēja uz pieredzējušā Josifa Kovči startu, un viņš nepieņēma, izcīnot otro vietu. Finālā spēcīgāks bija Tupicins no Krievijas.

— *Low-kick* disciplīnā man šī ir tikai trešā cīņa — līdz šim startēju *full* versijā, tādēļ vēl neesmu kārtīgi pielāgojies šai cīņas manierei, un, galvenokārt, pieredzes trūkuma dēļ arī zaudēju, — rezumēja **Josifs Kovči**. — Turklāt sāncensis pieredzējis, jo ir pasaules čempionāta medaļnieks, savukārt es pagaidām jutos iesācēja lomā. Tupicins arī izcīnījis Krievijas čempiona nosaukumu profesionālajā ringā.

— **Pretinieks bija zināms?**

— Jā, jo **Smirnoff** kausa izcīņas finālā *full* disciplīnā tikāms, un es toreiz uzvarēju pēc punktiem. Taču nekas, ka šoreiz zaudēju, jo līdz ar aizvadītajām cīņām vairojos pieredze un ar laiku arī *low-kick* mačos mans sniegums nostabilizēsies. Ar Tupicinu vēl ne reizi vien sacentīsimies, un tad jau redzēsim, kurš galu galā spēcīgāks. Turklāt jāņem vērā, ka pirms fināla biju aizvadījis nopietnu cīņu, tādēļ savu paveica arī nogurums. ■